

[Jens Jørgensen]

ne og forsøger at finde en tråd i det, er der to ting, jeg synes står centralt. Det ene er, at der sker en forenkling, og det andet, at der er tale om en styrkelse af klagesystemet.

1. januar 1993 overføres Planstyrelsens opgaver til ministeriets departement, og det er rigtigt, som det allerede er sagt, at Planstyrelsen nedlægges. Lovforslaget betyder derfor, som jeg ser det, regulært en forenkling. Man samler nu alle klager under lov om planlægning ét sted, Naturklagenævnet. Alle klagesager vedrørende amtsråds og kommunalbestyrelseres afgørelser efter denne lov om planlægning overføres til det nævn, jeg lige har nævnt, Naturklagenævnet.

Man kan i og for sig sige, at alle typer af klagesager i henhold til planloven efter den nye lov vil blive behandlet efter et ganske bestemt og meget enkelt og ligefremt princip. Sager af, som der står, »meget væsentlig interesse for varetagelse af planlovens formål« skal behandles af nævnet, og resten – det er langt de fleste – skal afgøres af nævnsformanden.

Der er tale om udgiftsneutralitet, og sammenfattende kan jeg sige på Det Konservative Folkepartis vegne, at vi synes, der med dette lille lovforslag er tale om et skridt i retning af, at det bliver mere enkelt, mere gennemsigtigt, mere håndterbart – og det vil jeg godt slutte med – for den enkelte borger, og det er det, jeg synes er væsentligt i det.

Så vi kan tilsige miljøministeren Det Konservative Folkepartis støtte.

Hanne Severinsen (V):

Da Venstres ordfører i denne sag er til møde i Naturklagenævnet, har jeg på hans vegne lovet på Venstres vegne at tilslutte mig dette forslag. Det er, som det er blevet nævnt af andre, en konsekvens af, at man nedlægger Planstyrelsen, og det er også en konsekvens af, at man vedtog den nye planlov, der jo betyder en forenkling. Derfor er vi også tilfreds med, når man nu har besluttet, at man skal kunne klage i alle disse sager, at der også skal være et organ, der kan varetage de mange klager.

Men jeg vil godt i den forbindelse sige, at vi har hæftet os noget ved i Venstre, at der er tale om 1.000 klager, og nu har vi også hæftet os ved, at det ikke er meningen, at de alle sammen skal behandles i Naturklagenævnet som sådan, for så tror jeg nok, vi må have nogle

flere sat på det, for så bliver det et heldagsjob. Vi har hæftet os ved, at formanden afgør og udtager de særlige sager, som har betydning for den måde, man skal arbejde videre med disse sager på, og det synes jeg for så vidt er udmærket. Men jeg må indrømme, at netop når man tænker på de mange sager, kommer man også til at tænke på, at vi oprindeligt havde et forslag om, at man måske kunne begrænse dem lidt ved enten at lave et klagegebyr eller – måske mere spiseligt – en klagedepositumordning, sådan at hvis man fik ret, skulle man ikke betale noget, men hvis man ikke fik ret, fik man ikke sit depositum tilbagebetalt. Det kunne måske være noget, man i forbindelse med dette her skulle se på en enkelt gang igen.

Men ellers tilslutter vi os dette lovforslag.

Jes Lunde (SF):

Da SF's ordfører i sagen her, hr. Gade, pusler med nationale kompromiser på større sager, skal jeg på SF's vegne sige, hvordan vi forholder os til dette lovforslag.

Vi har ikke støttet nedlæggelsen af Planstyrelsen, men når beslutningen nu er truffet, er det klart, at der skal skabes nogle nye klage-regler. SF er enig i at samle klage-reglerne og skabe en forenkling, og vi kan også støtte, at afgørelserne i de sager tages væk fra ministeren og afgøres endeligt i nævnet. Det er en langt sikrere måde at gøre det på set fra borgernes synspunkt.

SF vil bruge udvalgsarbejdet til at vurdere, om der ligger en sikker procedure for at skelne mellem sager, der skal afgøres i nævnet, og sager, der afgøres af formanden alene. For retssikkerhedens skyld må der her ligge rimelig klare afgrænsninger. Ellers må afgørelsen fortsat ligge i nævnet, der på bestemte sagsområder kan delegeres ansvaret til formanden.

Vi vil medvirke til et positivt arbejde i udvalget.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg kan ikke finde meget nyt at sige ud over det, der allerede er sagt, men sagens kerne er, at man fra 1. januar 1993 vil nedlægge Planstyrelsen, som derfor ikke kan behandle klagesager, og så vil man oprette et Naturklagenævn, hvilket vil betyde, at Overfredningsnævnet bliver overflødig og bliver nedlagt. De dispositioner kan Fremskridtspartiet støtte.